ANUL 38 „Taxa poştală plătită în numerar conform aprobări No. 3101-590/1940 Duminică 15 Decembrie 1940 Nr. 10

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori întemeiată, la Orăştie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOŢA
Fondator: † Pr. IOAN MOŢA

Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administraţia: „LIBERTATEA" BUCUREŞTI II. Str Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREŢUL ABONAMENTULUI:
Pe 1 an 150 lei
Pe 6 luni 75 lei
Pe 3 luni 40 lei
Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

STUDENŢII

Imediat după războiul cel mare, copiii de ţărani şi muncitori ajunşi la universităţi, în marile oraşe ale Ţării, au deschis lupta pentru stăpânirea românului la el acasă.

In ziua de 10 Decembrie 1922, toţi studenţii, din toate universităţile, s'au adunat la un loc, ca să lupte uniţi, cu mai mulţi sorţi de biruinţă şi şi-au găsit şi drumul acestei lupte: 1. Contra jidanilor. 2. Contra politicianilor vânduţi şi trădători. 3. Contra propriilor noastre păcate.

Ce-au înţeles studenţii buni de atunci şi de mai târziu, prin „propriile noastre păcate"? Noi românii eram desuniţi, împărţiţi în diferite tabere, ne mâncam unii pe alţii. Unde erau trei, erau şapte păreri.

Dar istoria noastră cu voevozi şi căpitani ne spune că noi atunci am fost tari, când am avut un singur şef şi când toţi am ascultat de el. Aşa a fost sub Tudor Vladimirescu, sub Avram Iancu, sub Horia.

De aceea, pentru a distruge păcatele de care eram roşi, studenţii s'au pus sub comanda lui Corneliu Zelea Codreanu.

El a arătat prin felul lui de credinţă şi vitejie, prin felul lui de a vedea lucrurile, că are os, sânge şi minte de Căpitan al Românilor. Şi studenţii s'au pus sub ascultarea Lui. Cei buni şi cei curaţi, bineînţeles.

De atunci Corneliu Codreanu e Căpitanul Românilor.

Lupta a durat optsprezece ani. Sunt în urmă lacrimi, suferinţi amare, sânge vărsat, închisori, morminte, şi cimitire de cruci legionare. Insuşi Căpitanul a trebuit să răscumpere cu sângele lui păcatele acestui neam, pentru a-l deştepta, a-l scoate de sub robia jidanului şi politicianului, şi pentru a-i creia un viitor mai bun.

Dar, după optsprezece ani de credinţă, luptă şi jertfă, a venit biruinţa. De ea sunt mândri, mai ales, studenţii. Ei au luptat cel mai mult. Au jertfit cel mai mult. Au cel mai mare număr de morţi.

Şi de aceea gloria studenţilor, e şi ea strălucitoare.

Dar cine sunt studenţii?

Sunt copii ţăranilor şi muncitorilor. Ei n'au luptat şi nu luptă pentru neamul întreg, şi ca dovadă, că este aşa, la un moment dat, s'a oprit intrarea copiilor de ţărani în şcoli. Asta pentru a nu mai avea cine să apere în lume nevoile ţăranilor şi muncitorilor. Şi cine cerea oprirea fiilor de plugari înspre şcoală? Tot jidanii şi politicianii!

Dar acum sufletul mulţimilor româneşti a biruit. Ţăranii vor putea da copiii la şcoli. La o sută de elevi în ţara românească, vor fi de-acum 60 la sută ţărani. Şi ţăranii vor avea veşnic, pe cineva sus la treburile ţării, ca să lupte pentru dânşii.

Vor avea studenţi.

Şi studenţii de acum şi cei cari vor mai veni nu pot merge decât tot pe aceeaşi linie. Linia legionară. Drumul Căpitanului 1. Contra jidanilor şi duhului necinstit jidovesc. 2. Contra tuturor ticăloşilor acestui neam. 3. Sub comandă de Căpitan, pentru a ridica neamul nostru, cât mai sus alături de toate popoarele mari ale lumii.

Aşa fiind lucrurile, ţăranii pot fi mândri de copiii lor, studenţii. Aceştia şi-au făcut din plin datoria!

Acum, de 10 Decembrie 1940 studenţii au sărbătorit, jertfele trecutului şi au făcut legăminte noi pentru viitor. Sunt o armată puternică Legionară. Gata de luptă şi de moarte. Nimeni şi nimic nu-i va mai putea opri din drum. Căci ei merg pe drumul neamului nostru de ţărani şi muncitori.

Acum, de Crăciun, se vor întoarce acasă, la părinţi. Şi vor avea toată tihna ca să povestească tot ce au suferit, tot ce cred. Tot ce mai trebue făcut pentru neam şi ţară.

Dragi ţărani şi muncitori. Ascultaţi-vă copiii cari vă împărtăşesc credinţa lor legionară. Botezându-vă şi voi în această credinţă, veţi fi veşnic biruitori. Pentrucă studenţii legionari, au fost, sunt şi vor rămâne ,veşnic biruitori. Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

VASILE POSTEUCA

Din cartea Căpitanului

Noi şi pământul nostru

Toate popoarele din jurul nostru au venit de undeva şi s'au aşezat pe pământul pe care trăesc. Istoria, ne dă ştiri despre venirea Bulgarilor, Turcilor, Maghiarilor, etc. Un singur neam n'a venit de nicăeri. Acela suntem noi. Ne-am născut din negura vremii pe acest pământ odată cu stejarii şi cu brazii. De el suntem legaţi nu numai prin pâinea şi viaţa pe care ne-o dă muncindu-l din greu, dar şi prin toate oasele strămoşilor care dorm în ţărâna lui. Toţi părinţii noştri sunt aici. Toate amintirile noastre, toată gloria noastră războinică, întreaga noastră istorie, aici, în acest pământ stă îngropată.

Aici e Sarmisegetuza cu ţărâna regelui Decebal, cel nemuritor, pentrucă cine ştie să moară ca Decebal, nu moare niciodată.

Aici odihnesc Muşatini şi Basarabii, aici la Podul Inalt, la Războieni, la Suceava ,la Baia, la Hotin, la Soroca, la Tighina ,la Cetatea-Albă, la Chilia dorm Românii, căzuţi în lupte, boieri şi ţărani, mulţi cu frunza şi ca iarba.

La Posada, la Călugăreni, pe Olt, pe Jiu, pe Cerna, la Turda. In munţii nefericiţilor şi uitaţilor Moţi din Vidra, până în Huedin şi până la Alba-Iulia, locul de tortură a lui Horia şi fraţilor lui de arme, sunt numai urme şi morminte de viteji.

In Carpaţii toţi, din munţii olteneşti la Dragoslave şi la Predeal, dela Oituz la Vatra Dornei pe vârfuri şi în fund de văi ,pretutindeni a curs sângele românesc în valuri.

In miezul de noapte, în ceasurile grele ale Neamului, noi auzim glasul pământului românesc, care îndeamnă la lupte. Intreb şi aştept răspuns: Pe ce drept voiesc jidanii să ne ia acest pământ?

Pe ce urmă istorică îşi întemeiază pretenţiile şi mai ales îndrăzneala cu care ne înfruntă pe noi, pe Români, aici, acasă la noi?

Suntem legaţi de acest pământ prin milioane de morminte şi prin milioane de fire nevăzute pe care numai sufletul nostru le simte şi rău de acei ce vor încerca să ne smulgă de pe el.

„Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire! Nu-l lăsa!"

Cuvintele acestea sunt şi îndemn şi lege sfântă. Indemn pentru că e creştinesc, iar lege pentru că e statornicită din vrerea Căpitanului.

Astăzi, mai mult ca niciodată ni se cere tuturor, să prea cinstim această lege a ajutorului dat, cu grabă şi neprecupeţire, aproapelui nostru.

Ne cinstim în felul acesta pe noi înşine. Trăim vremuri grele, mai grele decât au fost cândva. Sunt semne Cereşti. Dumnezeu ne încearcă pentru greşelile noastre din trecut.

Văzură ochii noştri dureroasa ciuntire a ţării şi amarnica pribegie a fraţilor noştri; văzură ochii noştri prădul cutremurului care a lăsat fără adăpost mii de oameni, acum în prag de iarnă.

Prin faptele noastre bune, creştineşti, să încercăm a crede în isbăvire.

„Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire! Nu-l lăsa!", este o poruncă din Ceruri a Căpitanului nostru.

Să înmuiem inimile, — de mai sunt cumva împietrite, — în faţa nenorocirii aproapelui; să deschidem larg punga şi să dăm celor lipsiţi; să punem umărul acolo unde e lipsă de ajutor.

Iarna bate la uşe.

Mii şi sute de mii de fraţi români n'au casă, n'au masă.

Aceştia sunt pribegii şi cei loviţi de urgia cutremurului.

Să-i primim cu braţele deschise pe cei ce pribegesc, să le dăm un adăpost cald şi o mâncare caldă.

Pe cei păgubiţi de pe urma cutremurelor să-i ajutăm să-şi facă la loc gospodăriile nimicite.

Să ajutăm familiile celor concentraţi.

E vremea faptei legionare.

Fără trâmbiţe, fără vorbă multă.

Dragostea pentru „fratele căzut în nenorocire", este tot ce poate fi mai creştinesc.

Să simţim inimă de român lângă inimă de român.

IOAN OPRIŞ

Despre îngrijirea câtorva boli

Singura mântuire când ești bolnav e doctorul., Se poate întâmpla însă ca doctorul să nu fie în apropierea noastră, sau să nu putem duce pe bolnav, în pripă la spital, or la doctor. Ce să facem atunci ? N'avem decât să știm mijlocul ca să lecuim boalele mai ușoare, or să împiedicăm primejdia până să avem la îndemână doctorul.

Vom îngriji, deci, ca bolnavul să aibă liniște, să aibă aer curat, să i se dea băuturi răcoritoare: apă, lapte dulce, lapte bătut, or câte o înghițitură de zeamă de carne, să-l ținem curat, să-l premenim des. Când nu are eșire regulată afară (e încuiat) să-i dăm curățenie care se găsește la primărie: unt de recină, sare amară, ori foi de Sena (ceaiu). Dacă are boală molipsitoare, să-l așezăm în locuri deosebite de alții. Pentrucă cei mai mulți copii, la naștere, să nu moară, e bine să chemăm moașa comunală, aceea care a învățat în școală cum trebuie îngrijiți femeea și copiii mici, la naștere, și să ascultăm sfaturile ei.

Dacă copilul are tuse cu junghiu și nu poate răsufla, să se ducă la doctor ori la spital, iar deocamdată e bine să-i pună pe piept și pe spinare hârtie de muștar udată cu apă, or făină de muștar amestecată că făină de grâu și făcută cocă până ce pielea se roșește.

Dacă are limbrici, se dă copilului, timp de două săptămâni, puțină limbricariță (sămânță de santoniu) în praf și, din când în când, unt de recină or altă curățenie. Dacă are spălăm, de 2—3 ori pe zi, părțile bube dulci, or dacă se opărește, care suferă, cu apă fiartă căldicică, le ștergem bine și apoi le ungem cu unt proaspăt și le oblojim cu cârpe muiate în acid fenic foarte slab : 3 părți la 100 de apă.

Dacă, după naștere ,copilul are ochii cârpiți, adică ține pleoapele închise și ochii sunt umflați, roșii, lipiți și se scurge din ei coptură, atunci, fără pierdere de timp, trebue arătat la un doctor or dus la spital. Până una alta, se spală ochii bolnavului, de mai multe ori pe zi, cu apă căldicică.

Dacă are arsuri ori opărituri cu apă fiartă se pune o bucățică de var, cât nuca, într'un vas cu apă (o oca), se amestecă bine, se lasă de s'așează varul la fund, făcându-se cu chipul acesta apă de var. Se pune apoi un alt vas cu untdelemn la foc, se lasă până se 'ncinge și apoi se toarnă din apa de var puțin și se mestecă până se face ca o alifie.

Se pun cârje îmuiate în apă rece pe partea arsă ca să potolească durerile ,se spală cu acid boric, apoi se unge partea bolnavă cu alifia făcută din untdelemn și apă de var.

Dacă are urdinare, cu vărsături or fără vărsături — la copiii de țâță, să nu se dea altă hrană decât laptele mamei lor; iar la cei mai măricei, să li-se, dea ca mâncare lucruri foarte ușoare : ceaiu, supă, lapte. La cei înțărcați, când nu trece boala, să li-se dea lapte cu apă de var care se gătește cum arătai mai sus.

Dacă are dizenterie (durere de inimă, or inimă, cum îi ziceți d-tră) cu urdinare deasă, cu sânge și dureri— dizenterie care de multe ori e molipsitoare, să alergăm la doctor; iar până la venirea lui, să nu mănânce de cât zeamă de carne de pasăre și să se dea, în toate zilele, câte puțin unt de recină.

Dacă are gâlci — nu de cele rele — se înfășoară gâtul cu un șervet înmuiate în apă rece și stors și deasupra cu alt șervet uscat. Șervetul ud nu se schimbă înainte de a se usca. Se dau copilului băuturi căldicele: lapte, cald, ceaiu de nalbă, ori copiii mai mari se clătesc la fiecare ceas în gură, pe cât înăuntru și dreptul gâlcilor, cu apă caldă în care s'a topit puțină piatră acră.

Dacă are anghină difterică, de care, după 3—4 zile, copiii nu mai au leac, trebue să dăm fuga la doctor care altoește pe copil, introducându-i în corp un fel de doctorie (ser). Până la aducerea doctorului, bolnavii se clătesc în gât la fiecare jumătate de ceas, de 2—3 ori, cu apă de var în care s'a topit piatră acră. Boala asta se ia repede dela bolnav la cel sănătos; deaceia trebue mare fereală.

Dacă are vărsat, de care s'ar fi putut apăra când era mic, cum și la vârsta de 10 ani, altoindu-se să ungă obrazul cu untdelemn curat, să facă clătituri ,în gură și pe gât, cu apă fiartă căldicică; să se hrănească cu lăpturi, ouă.

Dacă are scarlatină — (adică boală molipsitoare cu fierbințeli, cu roșață în fundul gurii, cu gâlci, cu pete mititele roșii pe piele, care se împreună făcându-i toată pielea stacojie — ba se astupă fundul gurii cu pielițe albe — boală care mai poate aduce dropica (umflătura obrazului, a mâinilor și a picioarelor) — să nu învelim pe bolnav cu țoale groase ; odaia în care zace să se aerisească mai des; să i se dea de băut apă curată lapte dulce, lapte bătut; să se clătească în gură cu apă căldicică în care s'a topit piatră acră (o lingură piatră acră pisată într'un litru de apă or cu apă de var limpede. E bine, cât mai repede, să ducă copilul la doctor, că scarlatina e foarte primejdioasă.

Despre alt boli și lecuirea lor vă vom vorbi în numărul viitor.

NU UITATI

Când cereți foaia, schimbarea adresei sau când trimiteți bani scrieți citeț ce vreți, numele, pronumele, comuna, poșta și județul. In felul acesta putem mai ușor să vă facem ce doriți

Cum să vă petreceți iarna

Moșii și strămoșii noștri, pe lângă că știau, la vreme de grea cumpănă, să tragă brazde adânci în carne de lifte spurcate și mormane de oase dușmane — apoi, în zile de liniște, aveau de toate și ei și-le agoniseau singuri, cu munculița lor. Pe vremile acelea, lucrurile de folos gospodăriei, le lucrau oamenii cu mâinile lor, or ale femeilor, în casă. Așa, de pildă, de-ți trebuia săpun, nu era alt mijloc decât să-l faci în casă. De-ți trebuia lumină în casă, îți făceai singur lumânările din seu sau din ceară. De-ți trebuia haine pe tine, femeia trebuia să țasă, și să coasă cu mâinele ei, pânză și midie pentru îmbrăcăminte. Aveau din ce, căci vitișoare erau, slavă Domnului, și erau bine ținute.

Era ferice de bătrânii noștrii cari trăiau ca 'n raiul lui Dumnezeu și de hărnicia lor și de bogăția țării lor, se dusese vestea peste nouă mări și peste nouă țări.

Inainte de a se pune iarna grea, bărbatul să sfârșească arăturile cari trebuesc făcute toamna și adânc și să care, pe locuri, îngrășăminte în tot timpul iernei.

Să înfunde butoaiele, ori să le puie cercuri, să le dreagă. Să dreagă roatele, ori să pună osii la căruțe. Să împletească coșuri din papură ori din răchită, or să facă rogojini. Știți povestea feciorului de împărat care odată ajuns în țară străină, muria de foame, dacă nu știa meșteșugul rogojinilor. Să facă pălării de paie pe care le pot vinde cu preț bun. Să-și dreagă uneltele și gardurile. Să-și îngrijească de vite, curățindu-le totdeauna grajdurile, țesălându-le și dându-le hrană : luțernă, cartofi, chiar coceni sau pae — dar toate astea, tocate, mărunt, or cu barda or cu mașina. Să vezi atunci cum se îngrașă vita și ce lapte va da și ce economie va face creștinul !

Să-și ție omul curtea ca paharul și — să nu le fie rușine : să învețe un meșteșug cu care să-și treacă de urât, în lungile nopți ale iernei. Femeile și fetele să lucreze în casă tot ce le trebue pentru îmbrăcatul casei, al părinților și al fraților lor : să se învețe a ține curățenie, a împiedeca unele boale, a găti bucatele...

Numai așa prin hărnicie pricepută și chibzuită se va ridica și trăi Neamul nostru.

Cântece și zicători pe seama leneșilor

Pe socoteala leneșilor se scornesc multe povești, cântece, proverbe și zicători, că, de omul leneș râde toată lumea. Așa, auzirăți povetsea cu omul leneș care era dus de săteni să-l spânzure, să scape satul de un trândav și, când o cocoană a vrut să-l scape de moarte și să-l ție la ea la moșie, dându-i pesmeți să mănânce, el, fără să se miște din car, a întrebat : „muie-ți sunt pesmeții?". Și, dacă i-a răspuns cucoana că, ce? El nu poate să și-i înmoaie? El a zis : NU, ia trageți, mai bine, înainte ! Ce atâta silă pentru astă pustie de gură?" Și oamenii l-au spânzurat.

Apoi, mai e o poveste cu țiganul, care dacă a văzut că l-a apucat iarna fără bordeiu, s'a dus la zapciu de a cerut un dorobanț care l-a bătut măr, până ce, de frică, și-a făcut bordeiul, zicând, când l-a isprăvit :

— „Bogdaproste, frate,
„Mă cam burdușiși în spate
Dar iți mulțumesc de casă
„Că, acum, de frig nu-mi pasă".

Apoi, știți, sunt mai multe cântece :

1. Mărita-maș, să nu șez,
Numai câmpul să nu-l văz;
Câmpul să-l vază bărbatu,
Eu numai să mi aștern patu
Să mi pun oglinda'n fereastră,
Să văd: bine-mi stă nevastă?

2. La femeia 'n joc bărbată
Casa e nemăritată,
La femeia jucăușă
E gunoiul după ușă;
La femeia 'n joc voinică,
Spală oala, tu pisică !

3. Din furcă și din gherghef,
Nimenea nu face chef;
Dar din oca și din litră
Toată lumea-i veselită.
Pusei pânza când da frunza
Si o strânsei la Sân-Văsii
Și-mi păru că mă grăbii.
Și de lată-i toată spartă
Și de lungă-i cât o pungă...
Pe sulul de dinapoi,
Patruzeci de lăturoi;
Și pe sulul dinainte,
Dracu le mai ține minte...
Intre ițe și 'ntre spată,
Paște-o iapă împedicată
Și între fuse și fuscei
Paște-o scroafă cu purcei !

4. Mămăliga coclăie
Ea doarme de horcăie ;
Mămăliga fierbe 'n oală,
Ea doarme de se omoară.

Și alte cântece, care mai de care mai frumoase și mai luătoare în râs și bătae de joc pentru leneși. Ascultați:

Pe nevoiașul și leneșul
Cu o funie să-i legi
Și p'amândoi să-i ineci

—

Toți pretutindenea sapă,
El duce câini la apă.
Nimeni nu întreabă de casa frumosului
Ci de casa vrednicului.

—

Dacă des sărbători faci,
Nu ai cu ce să te 'mbraci.
Când fiertura 'n oală
Și când mămăliga goală ;
Iute ca piua.

—

Rumegă vorba
Ca oaia iarba

—

Omul nevoiaș,
Vara 'ntins la umbră doarme
Și iarna, moare de foame.

Apoi sfaturi și zicători :

Cine șade, coada-i cade,
Cine mișcă, tot mai pișcă,

La tinerețe, cine nu lucrează,
La bătrînețe rîiază.

10 Decembrie:
Sărbătoarea Studenţimii

Ziua de 10 Decembrie a fost aleasă de Căpitan ca sărbătoare a studenţimii române, pentrucă în această zi în anul 1922 s'a ridicat tineretul acestui neam în contra trădării şi jafului din mijlocul nostru care ajunseseră la culme. Anul acesta sărbătoarea a avut loc într'o Românie Legionară şi liberă.

Tineretul Ţării nu mai este ca altă dată o primejdie pentru Stat pentrucă strica socotelile jidovilor şi celor care lucrau la pieirea Neamului.

Astăzi se conduce singur şi are drepturile lui după cum are şi datoriile lui faţă de ţară faţă de viitorul ei.

SLUJBA RELIGIOASA DELA SF. ANTON

Sărbătoarea a început după datina legionară cu o slujbă religioasă la biserica studenţească Sf. Anton, săvârşită de un sobor de preoţi în frunte cu părintele Georgescu-Edineţi. Au luat parte studenţii în frunte cu şefii lor şi cu drapele. După terminarea slujbei religioase şi după sfinţirea drapelului Uniunii Studenţeşti toată lumea s'a încolonat şi a pornit spre Casa studenţească.

VORBIRILE

Aici sala era frumos împodobită cu verde şi chipul Căpitanului. Au venit şi studenţi din Germania şi Italia ca să ieie parte la sărbătoarea prietenilor lor români. La ora 11 soseşte Horia Sima comandantul Legionarilor care este primit cu nesfârşite urale.

Se citeşte lista studenţilor căzuţi pentru Legiune şi Neam. Toată adunarea în picioare strigă la auzul numelui fiecăruia: PREZENT!

Vorbesc câte un reprezentant al studenţimii germane şi italiene aducând salutul lor frăţesc studenţimii române. Corul cântă imnul italian şi german.

Vorbeşte apoi camaradul comandant Viorel Trifa preşedintele Studenţilor din România care arată drumul de jertfă şi luptă pe care l-au străbătut studenţii, în strigătul lor după dreptate, până la biruinţa de azi. Dragostea lor de Neam e arătată de trei fapte: Lupta contra jidovilor, lupta contra conducătorilor vânduţi şi alăturarea la oştile Căpitanului. La urmă arată dragostea studenţimii pentru Comandantul Legionarilor Horia Sima şi pentru generalul Antonescu conducătorul Statului.

In cuvinte însufleţite vorbeşte camaradul Dumitru Grozea care arată înfrăţirea dintre studenţii şi muncitorii legionari, cari sunt gata să moară pentru Legiune, Ţară şi Conducători.

La urmă vorbeşte Horia Sima. Vorbirea lui este des întreruptă de nesfârşitele urale ale întregii adunări. In cântece legionare Comandantul Legionarilor pleacă şi studenţii se încolonează pentru a merge la Domnul General.

LA GENERALUL ANTONESCU

Prin fulgii mari de zăpadă, studenţii străbat cântând străzile până la locuinţa generalului Antonescu. Aici Domnul general coboară în mijlocul lor şi le vorbeşte despre rostul şi datoria pe care o au de îndeplinit în Statul Legionar. Studenţii izbucnesc în urale. După aceia Domnul general intră în casă şi îi urmăreşte cu dragoste dela fereastră cum se încolonează din nou şi pleacă.

O SERBARE LEGIONARA

In comuna Văleni jud. Cluj-Turda a fost ridicată în vara anului 1936 din iniţiativa legionarilor o cruce cu „Răstignirea Domnului" pe „Dealul Furcilor".

Venind prigoana cea mare nici crucea noastră n'a fost cruţată. Duşmanii ei şi ai noştri au doborît-o cu multă ură şi necinste, batjocorind-o.

De pe dealul Furcilor, crucea a fost dusă în cimitirul Bis. Ort. din loc, de către unguri.

Mare ruşine, mare nedreptate şi batjocură s'a făcut.

Prin vrerea lui Dumnezeu aceasta s'a spălat acum când din îndemnul camaradului Preot Aurel Nicoară şi în coînţelegere cu şeful sectorului legionar „Dealul Negru" d-l Tomoş Mihaiu, Sâmbătă în 26 Octombrie 1940 Crucea a fost din nou dusă şi fixată pe „Dealul Furcilor".

Cu această ocaziune camarazii legionari din Văleni şi jur, au avut prilejul să trăiască câteva clipe de înălţare sufletească în duh legionar.

Programul a început cu slujba din Biserica ortodoxă oficiată în sobor de preoţii Aurel Nicoară din loc., Nicolae Cosma din Mânăstireni şi Vasile Matoiu din Buteni.

La orele 11,30 toţi camarazii şi creştinii încolonaţi în ordine, în frunte cu praporii, preoţii în odăjdii şi echipa drapelului, au plecat la cimitir. Aici în timpul cântărilor „Cu fruntea sus" şi „Imnul tinereţii legionare" s'a desgropat crucea, care luată pe braţele camarazilor a fost pusă pe un car şi în cântecul treimic „Sfinte Dumnezeule" dusă pe dealul Furcilor.

Pe deal s'a făcut un careu, în mijloc era crucea şi locul pentru fixare, apoi deschizându-se şedinţa de cuib, în timpul cântecelor a fost ridicată pe locul de unde duşmanii credinţei legionare au doborît-o în anul 1938.

La terminare, camaradul preot Aurel Nicoară, a ţinut o cuvântare înălţătoare despre: „Jertfa şi biruinţa legionară". A mai vorbit camaradul Tomoş Mihai, dând sfaturi pentru organizare şi ţinuta legionarului.

Serbarea a luat sfârşit după închiderea şedinţei şi a intonării „Cântecului legionarilor căzuţi"

Căpitanul în mijlocul ţăranilor

Ce scrie un gazetar italian

Un gazetar italian a avut fericirea de a trăi câteva clipe în tovărăşia Căpitanului şi în mijlocul ţăranilor şi a muncii lor.

Păstrând această amintire în inimă, gazetarul înfăţişează figura mare şi simplă a Căpitanului: „Frumoasa câmpie românească roditoare şi îmbelşugată, plină de sate primitoare, îmbogăţită de brazda puternică a Dunării care o scaldă, o însufleţeşte şi o face roditoare!

Căpitanul lucra încet şi sigur. Cu trupul acela voinic cu picioarele bine înfipte în pământul nesigur părea că fiecare lovitură de sapă arăta dragostea lui mare pentru pământul bun şi roditor.

Deodată se opreşte şi-mi spune: Este măreţ că un italian şi un român lucrează astăzi împreună, pentru a rodi acest pământ care a fost al lui Traian.

La apusul soarelui munca încetează şi toţi se strâng în jurul Căpitanului.

Incep întâi cântecele legionare care mă uimesc prin frumuseţea lor. Vorbeşte apoi Căpitanul. Toţi ne-am strâns în jurul acestui Arhanghel al României şi-l ascultam cu sfinţenie.

Ţăranii îi priveau fermecaţi chipul şi-i ascultau vocea caldă şi pătrunzătoare. Nu voi uita niciodată seara aceia şi cuvintele acelea în care se vedea dragostea lui Corneliu Codreanu pentru pământul care l-a născut, pentru neamul său, împreună cu bunătatea şi omenia lui.

Vorbea despre Neam şi despre obârşia lui romană, spunând tuturor celor de faţă că trebuie să se simtă mândri de a fi urmaşii legionarilor dela Roma, astfel că spre Roma trebuiau din nou să privească ca la singurul izvor adevărat de lumină şi de glorie. A vorbit apoi despre Garda de Fier. Mai vorbeşte apoi gazetarul italian despre jurământul Legiunii, pe care lumea îl repeta în genunchi, după Căpitan, şi ultimile vorbe ale Căpitanului şi plecarea lui spre Bucureşti.

Basarabia sub stăpânire bolşevică

Cineva care a vorbit cu nişte refugiaţi nemţi din Basarabia ne-a povestit cea putut afla dela ei. Am vorbit spun nemţii cu acei care au cunoscut şi viaţa din timpul ţarului şi viaţa de sub stăpânirea bolşevică.

— „Când am părăsit Basarabia — mi-a spus un bătrân — ne-a podidit plânsul nu pentrucă părăseam casele noastre şi pământurile noastre dar pentrucă eram însfârşit scăpaţi de stăpânirea bolşevică. Peste tot domneşte tirania.

Dacă supuşii lor nu sunt toţi împuşcaţi, apoi sunt duşi în adâncurile Rusiei, în Siberia rece şi pustie. Cei care au trăit sub stăpânirea ţaristă în Basarabia tot au trăit bine dar sub bolşevici o duc greu. In primul rând nu mai au libertate. Apoi ţăranii care aveau 10 hectare de pământ era socotiţi din caleafară de bogaţi şi li se luau pământul şi nimeni nu s'a mai interesat de soarta lor. Care aveau pământ mai puţin li s'au pus în schimb biruri mari peste putinţa lor de a le plăti.

Alt refugiat povesteşte că la ţară sătenii, la plecarea sa mai aveau oarecari bunuri, dar la oraş totul a fost luat de stat şi foamea domneşte pretutindeni.

Peste tot bisericile au fost închise pentru a fi făcute grânare. Puţini au putut să fugă când au auzit că vin ruşii, pentrucă oameni puşi anume de ei, răspândeau vestea că degeaba fug că stăpânirea bolşevică se va întinde peste întreaga ţară.

Minciunile Ungurilor

De o bucată de vreme, ungurii au început din nou să ne ponegrească la postul lor de radio dând citire la fel de fel de minciuni.

Are şi lucrul acesta un tâlc. Ca să nu ştie străinătatea ce se petrece în Ardealul ocupat de ei, schingiuirile şi răstignirile de acolo contra românilor, apoi sar cu gura spunând că la noi „o duc fraţii lor rău, ba chiar ar fi români care au cerut să treacă la dânşii. Au ei însă marele nenoroc că lumea îi cunoaşte bine. Pentrucă nu poate fi ascunsă, purtarea lor sălbatecă cu alte neamuri, când ea ţine de mai multe veacuri.

A fost însă frumos că toţi românii ale căror nume ei l-au citit că vor să treacă în Ardealul ocupat, toţi au respins mârşăvia maghiară şi au dat declaraţii că nu s'au gândit niciodată la un asemenea lucru.

Printre aceştia sunt: domnii Coriolan Tătaru, Iuliu Maniu şi Alex. Vaida Voevod toţi fruntaşi ardeleni.

In schimb Românii care au rămas sub stăpânirea lor o duc greu. Preoţi sunt luaţi de jandarmi şi bătuţi până la sânge, flăcăii noştri sunt deasemenea schingiuiţi, fetele necinstite. Găsesc fel de fel de samavolnicii ca să-şi arate ura lor grozavă faţă de neamul nostru. Căci să ştiţi că nu este popă pe lumea aceasta mai crud, mai sălbatec, mai răzbunător şi mai neomenos decât poporul unguresc.

Dacă noi răbdăm acuma ticăloşiile lor pentru ca să nu stârnim din nou zâzanie astăzi când lumea trece prin foc şi sabie, apoi să se ştie că şi răbdarea românească are o culme. Şi să-i păzească Dumnezeu să ajungă răbdarea noastră până la capăt.

O faptă lăudabilă

Prea S. S. Episcopul Vartolomeu al Râmnicului a dat prin gazeta noastră, suma de 20.000 lei pentru cei năpăstuți de cutremur.

Fapta Prea S. S. să servească tuturor drept pildă de dragoste pentru Neam și pentru fratele căzut în nenorocire.

Adunarea națională dela Mormântul Eroului necunoscut

La chemarea d-lui General Băgulescu toți ostașii, ofițerii din rezervă și veteranii s'au adunat la mormântul Eroului necunoscut pentru a arăta unirea lor cu noua cârmuire a țării și a face legământ de muncă și de cinste pentru binele țării.

DRAPELELE VOIEVOZILOR

Au fost aduse în fața mormântului Soldatului Necunoscut drapelul lui Ștefan cel Mare, care a dus 40 de războaie, steagul lui Tudor Vladimirescu pandurul neînfricat de pe plaiurile oltene, drapelul lui Avram Iancu care a străjuit pe câmpia Blajului și 2 steaguri de la Cuza Vodă din timpul Unirii.

SOSIREA GENERALULUI ANTONESCU

Sosește apoi Horia Sima comandantul Legionarilor primit cu urale și puțin după aceasta a sosit în automobil d. general Antonescu Conducătorul Statului. Miile de foști luptători au izbucnit în urale nesfârșite.

S'AU ȚINUT MARI VORBIRI

A vorbit întâi generalul Băgulescu care a spus:

Sunteți și suntem din cei ce am măsurat România în lung și'n lat cu pasul, cu palma, cu viața, căci nu-i colț de țară care să nu fi gustat din sângele nostru și nu-i brazdă de pământ care să nu acopere oase de ale camarazilor noștri. — El cere unirea Românilor într'un singur suflet și sfârșește cu: Trăiască România! Trăiască M. S Regele Mihai I! Trăiască D-l general Antonescu conducătorul Statului.

S'au mai ținut câteva vorbiri iar la urmă vorbește generalul Antonescu: „Ați ales ca loc de întâlnire răscrucea de suferință și de nădejdi, liman de alinare și îmbărbătare. Mormântul Eroului Necunoscut! Erou Necunoscut! Ție îți închinăm azi smerit toată sărbătoarea cugetelor noastre unite. Generalul aduce în cuvinte simțite cinstire Eroului național și zice mai departe:

Neamul românesc trebuie să se îndrepte la izvoarele lui eroice, — Fapta lui să oglindească toate faptele mari strămoșești.

Fiindcă aceste fapte mari sunt nepieritoare: Rovinele, Vasluiul, Cetatea Neamțului, Codrii Cosminului, Călugărenii, Șelimbărul, Grivița, Plevna, atâtea altele vorbesc destul.

Pentru voi, pentru înaintașii și urmașii noștri a scris poetul:

„Cel ce pentru lege, pentru țară moare,
„Își primește moartea ca o sărbătoare".

Și domnul general sfârșește:

Ieșind de sub povara acestor amintiri scumpe, să facem legământul că, pornind de aci, vom merge cu toți cot la cot, umăr la umăr ca pentru o mare bătălie, pentru ca să împlinim prin credință și faptă, o nouă Românie, curată, mândră și puternică.

S'a hotărât prețul grâului și pâinei

Negustorii dacă au văzut că nu se mărește prețul la grâu cum au cerut ei au început să-l ascundă iar alții îl vând fără știrea autorităților mai scump și lumea dacă nu găsește îl cumpără și scump.

Ministerul pentru a înlătura aceste neajunsuri a luat diferite măsuri.

Prima a fost că a hotărît pentru agricultori prețul la 85.000 de lei vagonul. După aceia s'a hotărît prețul făinii și pâinii.

Astfel prețul pâinii a fost hotărît la 13 lei pentru un kilogram.

A mai luat o măsură apoi pentru înlăturarea vinderei cu preț mai mare a grâului, și anume a silit pe negustori să declare marfa care întrecea 10.000 de kg., și să o oprească pentru Stat.

Astfel începuturile acestea grele și mai ales după unul din cei mai răi ani agricoli care au fost la noi grâul nu va lipsi de pe piață și nici nu va fi vândut mai scump de cât a hotărît Statul.

Acum ministerul chibzuește o altă măsură. Aceia a obliga toată lumea să mănânce odată pe săptămână numai mămăligă, făcându-se prin aceasta o economie la grâu. Și lumea mai mâncând și mămăligă nu va mai cere așa mult grâu și necerându-se negustorii nu-l vor scumpi.

Iată în câteva cuvinte hotărârile guvernului:

1. Hotărârea unui preț pentru grâu.
2. Hotărârea unui preț pentru pâine.
3. Declararea mărfii și pedepsirea celui care urcă prețurile.
4. O zi pe săptămână în care să se mănânce numai mămăligă.

Iată cum crede guvernul de la cârma țării să ieftenească și să asigure hrana populației.

Știrile săptămânii

M. S. REGELE LA BRAN. — Duminică 8 Decembrie M. S. Regele Mihai a fost la Castelul Bran unde a luat masa la Alteța sa Imperială Arhiducesa Ileana și a plecat la ora $3\frac{1}{2}$.

Brănenii dornici să-și vadă iubitul lor Rege L-au așteptat pe șosea mulțumindu-se să-L zărească în goana mașinii.

PEDEAPSA CU MOARTEA PENTRU RĂZVRATIRILE MILITARE. — Domnul general Antonescu conducătorul Statului a dat următoarea lege: Acei dintre militari cari încearcă să producă răzvrătiri se pedepsesc cu moartea. Darea hotărârii la judecată se dă în cel mult 24 de ore dela prinderea vinovatului.

Dată în București la 5 Decembrie 1940.

MĂSURI LUATE DE COMANDANTUL LEGIONARILOR. — Horia Sima a dat un ordin către toate organizațiile legionare din țară în care spune:

1) Se desființează poliția legionară. Rămâne numai în București un serviciu de ordine sub comanda legionarului Moisescu Gheorghe.

2) Toate organizațiile vor începe îndată controlarea celor înscriși în ultimele 3 luni și îndepărtarea acelora care nu sunt buni legionari.

3) Se oprește purtarea cămășii verzi până la noi îndrumări.

Dat în 2 Decembrie 1940.

EXERCIȚIILE TRUPELOR GERMANE. — In dimineața zilei de 5 Decembrie a avut loc în împrejurimile orașului Târgoviște, un exercițiu de luptă al trupelor germane. A luat parte M. S. Regele și generalul Antonescu Conducătorul Statului.

Germanii au arătat cum se face o luptă cu care de asalt. La sfârșit s'au ținut vorbiri și s'a dat o masă Domnul general Hansen comandantul trupelor germane a închinat pentru M. S. Regele și pentru prietenia dintre România și Germania.

PRODUCȚIA DE AUR ȘI ARGINT A ROMÂNIEI. — In primele 9 luni ale anului acesta s'au scos din minele din țară 3.318 kg. aur și 15.019 kg. argint. Cantitățile de mai sus au fost cumpărate de Banca Națională a României.

ENGLEJII DORESC PACE. — Șeful partidului muncitorilor la o întrunire, a cerut o consfătuire de pace nu numai între Germania și Anglia ci la care să ieie parte toate marile popoare din lume. Vorbitorul a spus că va ține seamă de dorința poporului englez de a ajunge cât mai repede la o înțelegere cu Germania.

RĂZBOIUL DINTRE GERMANIA ȘI ANGLIA. — Aeroplanele germane au dat cel mai mare atac împotriva Londrei de când s'a început războiul. Pierderile și pagubele englezilor sunt foarte mari. Numeroase case aprinse la Londra. Englezilor li-e teamă că germanii vor încerca zilele acestea să treacă peste apă și să coboare pe țărmul Angliei. De aceia în popor a început să se arate o mare dorință pentru încheierea păcii.

HITLER A VORBIT MUNCITORILOR GERMANI. — Conducătorul Germaniei a vorbit muncitorilor din industria de război ,despre nedreapta împărțire a pământului între popoare când 46 milioane de englezi stăpânesc 40.000.000 km. de pământ iar 85.000.000 de germani numai 6.000.000.

El le-a vorbit apoi de încrederea în vitejia soldatului german și despre biruința care va veni și care va aduce dreptate între toate popoarele pământului.

SFĂTUIRE INTRE MINIȘTRII. — La 4 Decembrie a avut loc o sfătuire între Domnul General Antonescu și miniștrii țării.

S'au luat mai multe hotărâri printre cari:

Inceperea de legături economice între noi și Jugoslavia.

Să se dea 100.000.000 lei pentru căminele studenților, și darea de pensii familiilor legionarilor căzuți pentru Neam.

BOTEZ LEGIONAR. — Din îndemnul grupului 10 s'a botezat în ziua de 8 Decembrie a. c. încă un copil sărac al cărui tată se află concentrat. Serviciul religios a fost făcut de camaradul preot Sachelarescu și Nicolaide.

Copilului i s'a dat numele Corneliu. A asistat o echipă de 30 legionari.

BOLȘEVICI ARESTAȚI IN FRANȚA. — Se anunță din Franța că au fost arestați 1131 de bolșevici. In cursul săptămânii acesteia, poliția a făcut numeroase percheziții. Au fost descoperite tiparnițe pentru manifeste bolșevice. Toți conducătorii acestor organizații au fost arestați.

Franța care s'a prăbușit din cauza bolșevismului astăzi se trezește și îi înlătură din mijlocul ei.

MARE FRIG IN BULGARIA. — In Bulgaria a izbucnit un mare frig și mari ninsori. Mașinile s'au împotmolit înzăpezite de zăpadă. Marți în Nordul Bulgariei au fost temperaturi foarte scăzute.

Se lucrează de zor la calendar

Calendarul de care v'am înștiințat în numerele trecute va apare în curând. Se lucrează de zor la el. Coperta va fi făcută frumos în culori și cu chipul Căpitanului. Calendarul cuprinde sărbătorile bisericii, proorociri pentru vremea anului care vine, sfaturi gospodărești, porunci Legionare și frumoase povești, întâmplări și hazuri și multe poze. Va fi o mare bucurie pentru toți.

Imprimeriile „FRĂȚIA ROMÂNEASCĂ" — București, Str. Aristide Demetriad Nr. 2. — Telefon: 5.89.00